

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 416/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 9763/2012 až sp. zn. Rvp 9837/2012, zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12 Er 916/2008 z 27. januára 2012, sp. zn. 9 Er 1184/2009, sp. zn. 9 Er 621/2008 z 2. januára 2012, sp. zn. 12 Er 14/2009 z 20. januára 2012, sp. zn. 13 Er 98/2010 zo 16. januára 2012, sp. zn. 9 Er 838/2007 z 5. januára 2012, sp. zn. 13 Er 27/2009 z 27. januára 2012, sp. zn. 10 Er 1015/2010 z 27. januára 2012, sp. zn. 9 Er 127/2009 z 2. januára 2012, sp. zn. 12 Er 970/2008 z 24. februára 2012, sp. zn. 9 Er 9/2008 z 2. januára 2012, sp. zn. 17 Er 907/2008 z 28. februára 2012, sp. zn. 12 Er 25/2008 z 24. februára 2012, sp. zn. Er 156/2009 z 13. februára 2012, sp. zn. 12 Er 618/2007 z 8. februára 2012, sp. zn. 14 Er 890/2010 z 1. marca 2011, sp. zn. 13 Er 772/2007 zo 7. februára 2012, sp. zn. 14 Er 605/2011 z 27. decembra 2012, sp. zn. 17 Er 670/2012 z 8. februára 2012, sp. zn. 10 Er 1146/2010 zo 6. februára 2012, sp. zn. 9 Er 294/2008 z 2. januára 2012, sp. zn. 9 Er 869/2009 z 5. januára 2012, sp. zn. 9 Er 772/2007 zo 4. januára 2012, sp. zn. 12 Er 889/2010 zo 6. februára 2012, sp. zn. 12 Er 476/2007 z 9. februára 2012, sp. zn. 9 Er 617/2007 zo 4. januára 2012, sp. zn. 12 Er 895/2008 z 27. januára 2012, sp. zn. 9 Er

1059/2009 z 12. januára 2012, sp. zn. 13 Er 894/2008 z 20. januára 2012, sp. zn. 9 Er 669/2009 z 5. januára 2012, sp. zn. 21 Er 617/2007 zo 17. februára 2012, sp. zn. 17 Er 129/2009 zo 7. februára 2012, sp. zn. 13 Er 1047/2008 zo 7. februára 2012, sp. zn. 9 Er 701/2008 zo 4. januára 2012, sp. zn. 12 Er 388/2011 z 3. februára 2012, sp. zn. 12 Er 731/2009, sp. zn. 8 Er 891/2009 z 5. januára 2012, sp. zn. 14 Er 10/2010 z 1. marca 2012, sp. zn. 13 Er 939/2008 z 2. februára 2008, sp. zn. 9 Er 643/2008, sp. zn. 9 Er 15/2009 zo 4. januára 2012, sp. zn. 13 Er 157/2004 z 27. februára 2012, sp. zn. 13 Er 36/2009 z 3. februára 2012, sp. zn. 13 Er 970/2008 zo 7. februára 2012, sp. zn. 14 Er 590/2008 z 23. februára 2012, sp. zn. 14 Er 59/2011, sp. zn. 14 Er 1047/2008 z 23. februára 2012, sp. zn. 17 Er 456/2009 z 13. marca 2012, sp. zn. 14 Er 959/2008 z 23. februára 2012, sp. zn. 41 CoE 117/2012 z 23. mája 2012, sp. zn. 14 Er 387/2011 z 29. februára 2012, sp. zn. 9 Er 14/2009 zo 4. januára 2012, sp. zn. 12 Er 15/2009 z 20. januára 2012, sp. zn. 43 CoE 97/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 9 Er 867/2009 z 5. januára 2012, sp. zn. 9 Er 699/2008, sp. zn. 17 Er 497/2008 z 28. februára 2012, sp. zn. 13 Er 528/2004 z 27. februára 2012, sp. zn. 14 Er 770/2007 z 22. februára 2012, sp. zn. 13 Er 29/2009 z 3. februára 2012, sp. zn. 9 Er 170/2008 z 12. januára 2012, sp. zn. 10 Er 442/2010 zo 6. februára 2012, sp. zn. 10 Er 363/2009, sp. zn. 12 Er 811/2009 z 13. februára 2012, sp. zn. 12 Er 1003/2008 z 27. januára 2012, sp. zn. 12 Er 255/2008 z 24. januára 2012, sp. zn. 13 Er 488/2004 z 27. februára 2012, sp. zn. 14 Er 199/2008 z 24. februára 2012, sp. zn. 13 Er 48/2004 z 24. februára 2012, sp. zn. 14 Er 898/2008 z 23. februára 2012, sp. zn. 14 Er 466/2008 z 23. februára 2012, sp. zn. 13 Er 704/2007 zo 7. februára 2012, sp. zn. 14 Er 714/2011 z 27. decembra 2011, sp. zn. 9 Er 944/2007 z 5. januára 2012, sp. zn. 14 Er 47/2011 z 1. marca 2012, sp. zn. 13 Er 890/2004 z 27. februára 2012 a sp. zn. 14 Er 60/2011 z 29. februára 2012 a postupom a uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 CoE 130/2012 z 11. apríla 2012, sp. zn. 14 CoE 102/2012 z 11. apríla 2012, sp. zn. 2 CoE 123/2012 z 28. marca 2012, sp. zn. 2 CoE 101/2012 z 28. marca 2012, sp. zn. 1 CoE 116/2012 z 21. marca 2012, sp. zn. 1 CoE 136/2012 z 21. marca 2012, sp. zn. 14 CoE 121/2012 z 11. apríla 2012, sp. zn. 14 CoE 157/2012 z 23. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 137/2012 z 24. apríla 2012, sp. zn. 16 CoE 129/2012 z 10. mája 2012, sp. zn. 41 CoE 43/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 41 CoE 88/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 41 CoE 94/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 180/2012 z 24. apríla

2012, sp. zn. 14 CoE 133/2012 zo 16. apríla 2012, sp. zn. 16 CoE 141/2012 z 23. mája 2012, sp. zn. 16 CoE 130/2012 z 23. mája 2012, sp. zn. 41 CoE 44/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 14 CoE 145/2012 z 23. apríla 2012, sp. zn. 15 CoE 104/2012 z 29. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 152/2012 z 24. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 188/2012 z 24. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 135/2012 z 24. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 181/2012 z 22. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 171/2012 z 30. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 187/2012 z 22. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 175/2012 z 22. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 167/2012 z 30. apríla 2012, sp. zn. 41 CoE 70/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 2 CoE 152/2012 z 30. apríla 2012, sp. zn. 15 CoE 98/2012 z 29. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 170/2012 z 30. apríla 2012, sp. zn. 2 CoE 183/2012 z 30. apríla 2012, sp. zn. 2 CoE 146/2012 z 30. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 153/2012 z 24. apríla 2012, sp. zn. 13 CoE 62/2012 z 22. mája 2012, sp. zn. 14 CoE 140/2012 z 13. apríla 2012, sp. zn. 16 CoE 139/2012 z 23. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 163/2012 z 22. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 82/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 61/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 15 CoE 106/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 14 CoE 174/2012 z 21. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 81/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 137/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 138/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 14 CoE 188/2012 z 21. mája 2012, sp. zn. 14 CoE 198/2012 z 21. mája 2012, sp. zn. 41 CoE 118/2012 z 23. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 74/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 89/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 184/2012 z 29. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 199/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 237/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 16 CoE 131/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 41 CoE 109/2012 z 23. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 63/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 16 CoE 155/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 16 CoE 154/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 91/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 172/2012 z 29. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 231/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 129/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 14 CoE 187/2012 z 21. mája 2012, sp. zn. 14 CoE 176/2012 z 1. júna 2012, sp. zn. 17 CoE 112/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 17 CoE 113/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 126/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 75/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 43 CoE 65/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 250/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 238/2012 z 30. mája 2012 a sp. zn. 1 CoE 232/2012 z 30. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 9763/2012 až sp. zn. Rvp 9837/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 416/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. júla 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 9763/2012 až sp. zn. Rvp 9837/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v spojení s postupom a uznesením Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) špecifikovaných a označených v úvode sťažnosti (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“ alebo aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu“).

Zo 75 sťažností sťažovateľky vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce aj rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské

konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom – spoločnosťou S., a. s., B. Rozhodcovské rozsudky tohto súdu boli exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor na základe poverení udelených okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúciu.

V priebehu exekučného konania okresný súd napadnutými uzneseniami vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil okresným súdom vydané prvostupňové rozhodnutia ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej obširnej argumentácii atakovala právne závery v rozhodovacej činnosti okresného súdu a krajského súdu, ktorým vytkla ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytla ústavnému súdu na zváženie vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na jej právnu vec.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, zruší napadnuté rozhodnutia okresného a krajského súdu a veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 9763/2012 až sp. zn. Rvp 9837/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených základných práv napadnutými uzneseniami okresného súdu

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutia okresného súdu, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľka aj využila), a preto sťažnosť v tejto časti bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako v iných obdobných sťažnostiach sťažovateľky doručených ústavnému súdu (napr. naposledy rozhodnutím sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012).

3. K namietanému porušeniu v petite sťažností uvedených práv postupom a uzneseniami krajského súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktorý potvrdil rozhodnutia okresného súdu o vyhlásení exekúcií za neprípustné a rozhodol o ich zastavení, čo malo mať za následok porušenie jej označených práv.

Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že argumenty sťažovateľky sú v podstate totožné s jej argumentmi, ktoré použila v stovkách sťažností, ktoré už riešil ústavný súd tak, že ich odmietol vo vzťahu ku krajským súdom ako zjavne neopodstatnené. Sťažovateľka označila len iné rozhodnutia krajského súdu, ktorými malo dôjsť k porušeniu jej označených práv.

Keďže ústavný súd predtým už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky, nepovažoval za potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je v prípade týchto sťažností sťažovateľky, pretože dôvody odmietnutia sú sťažovateľke dobre známe.

V tomto smere sa pri predbežnom prerokovaní týchto sťažností ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473//2011 z 20. októbra 2011, sp. zn.

II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 379/2011 zo 7. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012 a naposledy I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, ako aj ďalších rozhodnutiach týkajúcich sa obdobných sťažností sťažovateľky, ktoré skončili odmietnutím rovnakých a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a jej zastavení v stovkách prípadov, pretože rozhodcovské rozsudky z rôznych dôvodov neboli spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

Ústavný súd preto jej sťažnosti bez podrobnejšej argumentácie odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd k tomu zdôrazňuje, že v prípade opakujúcich sa neúplných podaní sťažovateľky (tá dosiaľ podala ústavnému súdu viac ako 6 700 sťažností) je zarážajúce, aby sťažovateľka, právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nerešpektovala zákon o ústavnom súde, a predkladala naďalej také sťažnosti, ktoré neobsahujú základné náležitosti ustanovené týmto zákonom, hoci bola na túto skutočnosť viackrát upozornená (napr. vo veciach sp. zn. III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 321/2012, I. ÚS 283/2012 a podobne), alebo v sťažnostiach si neoverila fakty a uvádzala absurdné tvrdenia a údaje (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 303/2012 z 26. júna 2012 a sp. zn. III. ÚS 327/2012 z 10. júla 2012 a ďalšie).

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2012